

Teenagers Nr.11

Theoretical High School
"Alexandru Marghiloman,"s
Magazine

Echipa de redacție

Profesori coordonatori:

Sin Carmen

Pîrlog Lenuța

Popescu Nadia Florentina

Redactor Șef:

Iordache Ana-Maria

Iordan Catalin

Corectare:

Popescu Nadia Florentina

Contribuitori:

Cristian Denisa

Costin Calaică

CUPRINS:

2.0. Erasmus.....	4-5
2.1. Creations of our students.....	6-14
2.2. Matematica Creierului.....	15-17
2.3. Clubul de robotica.....	18-21
2.4. Students Art.....	21-33
2.5. Students Creations.....	34-37
2.6. Poetry.....	37-39

Liceul Teoretic "Alexandru Marghiloman" Buzau

Erasmus+

**Accreditare Erasmus
Nr.: 2022-1-RO01-
KA1-SCH-000-103436**

CHAPTER I:

THE CREATIONS OF OUR STUDENTS

Opinion essays of our high school students
on the topic: “How can young people be
better supported to thrive in green jobs?”

students of class XI of A

Mihai Pîslaru:

First of all, from my point of view, a person must be really passionate about an activity to be able to evolve in that field.

In addition, if some of these jobs were better paid, people would be much more attracted to the environment and greening. Especially young people are attracted by money and the salary would be a particularly important attraction for them in choosing a green job.

Jobs are a tough choice, and a green job is an even tougher decision to make. This required some sacrifices but they are also very important in the proper functioning of the environment.

Besides the salary, the working environment can be a main factor in choosing a job. From this it follows that young people will choose a more comfortable workplace such as an office. If a green job also has comfort, it could be a choice of young people.

In conclusion, if it also has a good salary and comfort, and in addition, a young person is also passionate, a green job is the perfect choice.

Mihai Oatu:

In today's society green jobs are mandatory in order to maintain our planet healthy. So young people need to be supported to thrive in these lines of work.

One way of doing that is to make them understand that these jobs are necessary for Earth to not collapse. This can be done by showing them what is happening to the planet right now what disasters are hitting it right now and what could possibly happen.

Another way of supporting them is connecting young people with the nature. This way they will grow wanting to protect what is beautiful to our planet and so they will become motivated.

Money can represent a factor too. Even though some want to thrive in these kind of jobs if the pay is too low they will need to choose between the planet or themselves and most will choose the latter. So the salary of these jobs need to be way higher in order to motivate everyone.

In conclusion these ways of supporting young people on thriving in green jobs could be effective depending on the person everybody being different and some of them not even caring what is happening to our planet or just not interested in these lines of work.

Ștefan Calnegru:

In my opinion, young people should get more job offers in the green jobs part, that are more appealing in money and have some kind of school that can help them learn skills which are necessary in this kind of activity.

Firstly, more attractive salaries should be provided for young people that want to work, therefore they will be more implicated in this kind of jobs. If they will be more determined to work in this kind of jobs, we can make some changes in the environment and in people in general.

Secondly, people should be provided with some form of institution, so they will learn more easily and have a diploma in this kind of job. Hence this, more skilled people will have a job in this area.

In conclusion, it is mandatory that schools need to be built that teach people skills in this area and the salaries should be higher.

Dumitrache David:

The problem in today's economy is that not a lot of young people are thriving in the so called "green jobs".

In the first place, green skills development is necessary in the education system. This will help the youth to understand the world economy better.

In the second place, teachers should provide career guidance and training opportunities for green jobs because it will help the young people decide whether or not they want to contribute to the "green economy".

In conclusion, the education system should include some "green education" in its schedule

Mario Botezatu:

I think that the new generation of people is more careful regarding environment and I think that more and more young people are trying to protect it.

One of the causes of the degradation of the planet is global warming that is caused by the all sorts of pollution. Especially young people are looking to find solutions for protecting the planet, like recycling and many other stuffs. The most hardworking of them are getting a job in this domain and it seems that this people are happier than the others. Lazy people can participate in keeping the earth clean by going to charity activities.

Sebastian Ioniță:

~~Young people~~ can be better supported in applying to green jobs by having them watch nice presentation made by the jobs companies. It's hard for this green jobs to attract young people that have creativity, because young people like to make money without working. Money is the most attractive to a new job, and money is easy to make these days.

The ones who are trying to thrive young people into green jobs should be young because young people know how to talk better to other people their age.

Also for green jobs it's hard to be appealing because most of these jobs are hard for a new employee.

In conclusion young people should be informed better about this type of jobs and let them decide either they want or no to work on this type of job.

Roșcoiu Bianca:

~~Green jobs are~~ decent jobs that contribute to preserve or restore the environment, be they in traditional sectors such as manufacturing and construction, or in new, green sectors such as renewable energy and energy efficiency.

From my point of view, teenagers are making a better job than 40+ aged people in saving this planet. They volunteer and recycle, but there are not enough of them contributing.

First of all, they need to be supported financially, so they can run their activities. Of course they will be paid after their first environment-activity, but the money will go back to this area.

Second of all, there are a lot of free places in green jobs. We need to support young people emotionally, because they don't have courage to become foresters, environmental engineers, street sweepers or initiators of ecological acts.

In conclusion, to have a clean planet, we need young people to work in green jobs, because they are the future.

Maria Andra:

It's important to support young people to thrive in green jobs as the economy can become more sustainable with major skills and involved workers. There are not a lot of ways that young people can be better supported in these type of jobs. First of all, the most important way to support young people in green jobs is education and training. This might include traditional classroom education, as well as

practice training and apprenticeships. It's also important that this education and training be relevant to the specific types of green jobs that young people will be entering, so that they can easily thrive when they start their careers.

Secondly, they need to have access to funding and resources in order to grow in their careers. This might include financial support for education and training, as well as resources such as equipment or software that they need to do their jobs.

In the end, in order for them to evolve into green jobs, they must have the necessary education and resources.

Mihai Bianca:

Supporting young people to thrive in green jobs is an important step in addressing the environmental challenges facing our world. Thus, you are a wide field of ideas that can be approached in this subject.

First of all, young people need a unique education for the training they need in this field. They should have the necessary knowledge about what this job means, what benefits it can bring and the skills they can develop within them.

Even though, connecting young people with mentors, industry professionals, and other individuals who are already working in green jobs can help them learn more about the field and gain valuable insights. This could be achieved through mentoring programs or online events.

In conclusion, this job is a benefit for the planet, young people needing to make good decisions for the good of all.

Andrei Denis:

In my opinion, nature is the most important thing in the world. Everyone should try to protect it so that everything becomes healthier.

Green jobs are so important these days and young people are the ones who can really change something. First of all, a green job is a very hard choice for everyone but this sacrifice has got a lot of benefits for the environment.

In addition, young people are looking for money in a job, which a green job doesn't offer. A solution for this problem is if people would increase the salary.

Second of all, green jobs are so fun if the people that surround you are making you feel comfortable. In this case, work becomes more attractive and more people would help the environment.

In conclusion, young people are the solution for saving the nature and everything starts with a change.

Șalgău Debora:

In my opinion, young people can be supported to thrive in green jobs by getting them informed about it and by having a good annual wage.

In the first place, many young adults or teenagers don't realize how important this is because they don't know what it means. For example, when I first heard about Green jobs I didn't know what to write about it because I didn't hear much of it. Like me, many young people are not informed. We should tell them through special classes that green jobs help at minimizing or avoiding all forms of waste and pollution.

In the second place, many young adults are looking for high paying jobs. Maybe they care about our planet, but for sure care about their family too. So, if they have to choose between a high paid job that is not green and one that is green but it's not paid as much as the other, for sure the decision will be for the one that pays better.

In conclusion, young people can be supported to thrive in green jobs by making it a good decision.

Alex Baicu:

In my opinion young people can be better supported to thrive in green jobs, firstly, by the companies, and the second part should be done by the school, which should introduce the students into ecological life.

The main reason in choosing a job for most of the people is the financial side. To support the young people, the companies related to green area must offer the bests possible salaries and certain facilities. The school also can adopt some programs to make the students choose jobs which belongs to green area.

To sum up, the mosts important factors in choosing this type of career are a very strong introduction in this field and a good payment for the work done.

Sebastian Czimbor:

In my opinion, I believe that young people can be attracted to green jobs for a very good reason. If they would help the environment and see that they could save many lives, I think they could help and would be interested. Many young people will not be interested. Green jobs are jobs that help protect the environment and promote sustainability. These jobs are becoming increasingly important as we face global challenges such as climate change and resource depletion. However, young people may face barriers to accessing these types of jobs, such as a lack of education or training opportunities. To better support young people in developing into green jobs, several steps can be taken.

students of class XII of A

Calotă Andrei:

Green jobs are jobs that are related to the environment and sustainable development. They are increasingly important as the world faces a number of pressing environmental challenges, such as climate change, air and water pollution, and loss of biodiversity. These jobs can be found in a wide range of sectors, including renewable energy, energy efficiency, sustainable transportation, and sustainable agriculture.

One of the main reasons why green jobs are important is that they help to reduce greenhouse gas emissions and combat climate change. Green jobs are focused on the development and use of clean and renewable energy sources, such as solar, wind, and hydro power. This helps to reduce the use of fossil fuels, which are a major contributor to climate change. Additionally, green jobs in the field of energy efficiency help to reduce energy consumption and lower carbon emissions.

Another important aspect of green jobs is that they often promote sustainable development, which is crucial for ensuring that future generations have access to the resources they need to thrive. Green jobs in sustainable agriculture and sustainable transportation help to protect natural resources and biodiversity, while also providing economic opportunities for local communities.

Green jobs also have the potential to create significant economic benefits, such as job creation, economic growth, and poverty reduction. They are often labor-intensive, which can create a large number of jobs, particularly in rural and disadvantaged areas. Furthermore, the growth of the green economy can lead to increased innovation and technological development, which can further boost economic growth.

In addition to their economic benefits, green jobs also have social benefits. They can help to improve public health by reducing air and water pollution and promoting sustainable transportation options. They also can promote social inclusion by providing opportunities for marginalized groups, such as women and youth.

In conclusion, green jobs are important for a number of reasons. They help to reduce greenhouse gas emissions and combat climate change, promote sustainable development, create economic benefits, and have social benefits. As the world faces an increasing number of environmental challenges, it is crucial that we invest in green jobs as a way to address these challenges and build a sustainable future for all.

Bîsca Georgian:

In our modern world, the environment is forcing us to make some critical decisions about the way we handle and exploit the nature's resources. In my opinion, young people can be better supported to thrive in green jobs by offering them informations and educating them about the benefits and the dangers that comes with their actions.

Firstly, young people should be formed to understand that humans are impacting the earth's climate and that is a very urgent matter to resolve. Keeping that in mind, I think that not only the advertisement of the individual activities that are said to be able to ameliorate this crisis, but the political education too has a very important role in making good decisions regarding the changes that will occur nationally and worldwide.

Țigănușu Georgian:

In my opinion, young people need to be supported with equipment and knowledge to thrive in green jobs.

Firstly, young people need resources to cultivate green fields and to get the results efficiently using actual technology. Therefore those who got succesful results and high scores in competitions could be helped through smart devices. For example automatic water spreaders in some forests may avoid the risk of an arson.

Secondly, starters would be better off by learning from professionals modern ways of protecting the environment. Surely the wisdom of a professional can be shared to others. Furthermore, a responsible population could save the planet or at least maintain it. For example, a man who declared himself to be from the masked confessed that he saw baby diapers on the roof of a house he once visitted.

In conclusion, people working for the good of the planet need equipment and advice to help the world by themselves, but the same work could also be done by individuals through their decisions.

Văcaru Andei:

~~In my opinion,~~ green jobs are work in agricultural, administrative, and service activities that contribute substantially to preserving or restoring environmental quality.

Firstly, ine way to support young people in these fields is by supporting green policies and investing in R&D, such as green technologies and innovations.

Secondly, green jobs allow young people to gain hands-on experience in the field, develop skills and make connections with experienced performance. Scholarships and student loan forgiveness can help make green jobs more accessible to a wider range of young people.

In conclusion, green jobs are work that contributes substantially to preserving or restoring environmental quality, as defined by the United Nations Environment Programme (UNEP) and the World Bank's Council for Green Employment and Sustainable Development (C2E).

Cristea Andrei:

~~In my opinion,~~ young people can be better supported to thrive in green jobs by promoting them in schools or on the internet.

To begin with, young people can be taught in schools that green jobs are aimed at improving the quality of life by protecting nature. This kind of job limits pollution of all types and minimizes

consumption of water and energy. Therefore, a person who has an ecological job helps with the wellbeing of the environment and protects people's health.

In addition, green jobs may be promoted on the internet. There is a large range of people with jobs of this kind, such as certain engineers or scientists. Such jobs can be described in detail on the internet through articles or documentaries which explain what they imply, advantages and disadvantages, as well as the contribution they bring to nature.

In conclusion, by describing green jobs in schools or on the internet, young people may be encouraged to thrive them.

Găină Alexandru:

In my opinion, the transition to a decarbonised economy is not only essential to halting climate change, but is also a driver of economic growth with the potential to create millions of green jobs. Those are jobs aimed directly at protecting the environment or which seek to minimise impact on the health of the planet.

Firstly, according to the Emissions Gap Report 2021, published by the United Nations (UN), the current insufficient climate commitments put the world on track for a global temperature increase of at least 2.7°C by the end of the century. This is well above the 1.5°C estimated in the Paris Agreement. As the report explains, the world needs to halve annual greenhouse gas emissions over the next eight years to succeed in limiting the effects of global warming. Net zero emissions pledges, if fully met, could make progress in reducing the projected global temperature increase to 2.2°C, closer to the Agreement, but below the 2°C expected. Otherwise, there is a risk that the frequency and intensity of the disastrous climate impacts that have shaken the planet in recent years will increase. Secondly, humankind needs to speed up the transition toward a decarbonised economy which respects the environment. Such a transition not only has the potential to halt climate change, but also to become a real driver of growth by creating numerous green jobs in a great number of sectors, something that has been happening in the last few years in rich and emerging economies alike. The circular economy, which involves reusing, repairing or recycling, increasing sustainable manufacturing and consumption, will also create green jobs. As well as reducing waste, the circular economy will save energy and contribute to preventing irreversible damage in terms of the climate, biodiversity and air, ground and water pollution caused by our exploitation of resources at a rate faster than the planet can replace them.

In conclusion, to support young people to thrive in green jobs, we need to invest in education and training, provide internships and apprenticeships, networking and mentorship, financial support, and support from government policies, access to resources and technology, creating awareness and education, and support for entrepreneurship and business development. By providing these resources, young people will have the opportunity to build a sustainable future for all.

Baloiu Costel:

People depend on the environment, and our jobs depend on a planet as healthy as possible and with as many resources as possible. The future is a development that requires the most sustainable resources.

Firstly, new environmental changes already have an impact on jobs and daily living. A “green economy” would help both improve certain jobs and our daily routines, but it all comes from us and the way we perceive these “green jobs”.

Secondly, the green economy should be much better presented to us in school, because it represents the future, it could help create new green jobs that reduce the impact on the environment, ultimately to levels that are sustainable. This definition includes jobs, which help reduce energy and raw materials consumption, decarbonize the economy, protect and restore ecosystems and biodiversity, and minimize waste and pollution production.

In conclusion, these green jobs contribute to the development of a sustainable community and the economy.

Aldea Irina:

In my opinion, a green job in the near future will be much more sought after than any other job, because currently pollution is very high, utilities are becoming more expensive and that is why non-polluting and free substitutes are being sought.

Firstly, a very sought-after green job in the future and even now is the electric car mechanic because electric cars have started to appear and multiply, thus requiring mechanics.

Secondly, another sought-after green job is the engineer of panels and solar systems because, electricity and gas are becoming more expensive, people are looking for cheaper and even free alternatives.

In conclusion, green jobs are very sought after and they are even paid well, but there are not many jobs nowadays because the industry has not developed much in this direction.

Vlad Mario:

People that already have a green job should introduce others benefits of this job.

Firstly, a green job is an eco job; people protect the ecosystem and support sustainability, conserve natural resources and encourage the other people to do the same. Our lives depend on the natural environment and our jobs depend on a healthy planet. Because of pollution, people should find different ways to protect nature and save resources, because they are not endless.

Secondly, a green job is very well paid, because if nothing changes, in the future, the resources will be insufficient to satisfy all humans and it will affect the global economy. People want comfort, and if resources dwindle and become more and more difficult to obtain, everyone will try at any cost to have them, so those who sell them will raise their prices.

In conclusion, a green job is important, because if we want that future generations to have a beautiful life, we should do something to help the planet.

Ionescu Valentin:

In my opinion, environmental jobs are those that aim to protect and promote the environment, or those that consider their impact on the health of the planet at all times and strive to minimize it.

First of all, our life depends on the natural environment. Our jobs and businesses depend on a healthy planet. Our future depends on a just transition to a carbon and resource efficient economy. Secondly, the concept of green economy designates a particularly complex reality, a set of activities that can be found in all economic sectors and which have as a common feature direct reporting to the environment in the effort to protect quality and stop its degradation, to preserve or restore natural balances, to save non-renewable resources, including by identifying and promoting alternative solutions.

Vasile Marina:

In my opinion, green jobs are those that help protect or restore the environment, while providing a livelihood to those who perform them. These jobs are becoming increasingly important as the world grapples with the effects of climate change and overconsumption of resources. However, despite the growing need for these jobs, young people may face barriers to entering and thriving in the field. This essay will explore two arguments for how to help young people overcome these barriers and succeed in green jobs.

Firstly, we could invest in education and training programs for green jobs. One of the biggest barriers young people face when trying to enter the green job market is a lack of education and training opportunities. By investing in programs that teach the skills necessary for green jobs, we can help young people gain the knowledge and experience they need to succeed in the field. This could include vocational training for specific trades, such as solar panel installation or wind turbine maintenance, as well as college-level education in sustainable engineering or environmental science. Furthermore, we could create more job opportunities in green industries.

Another barrier to young people entering the green job market is a lack of available jobs. While the demand for green jobs is growing, there may not be enough positions available for all the young people who are looking to enter the field. By creating more job opportunities in the green sector, we can increase the number of young people who are able to find work in this area. This could include incentivizing businesses to invest in sustainable practices, or implementing policies that encourage the development of green industries.

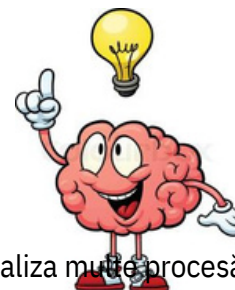
In conclusion, helping young people succeed in green jobs is essential to addressing the environmental challenges we face today. By investing in education and training programs and creating more job opportunities, we can give young people the tools they need to thrive in this field. Additionally, by providing them the work in the field, we can support the goals for sustainable development and Climate mitigation, giving a chance for young generation to actively participate in it, not just being passive observers. This is an important step towards a more sustainable future for all.

**“Citește! Citind mereu, creierul tău va deveni un
laborator de idei și imagini din care vei întocmi înțelesul și flozofia vieții”.**
Mihai Eminescu

Creierul sau encefalul în termeni medicali este acest motor al sistemului nervos pentru fiecare ființă care poate fi caracterizat și matematic prin diversele lui proprietăți și anume: are un volum de aproximativ **1300cm³** și o greutate de circa **1350-1500** grame. Celulele din care este format sunt de ordinul a zece la puterea a unsprezecea, **10¹¹**, aproximativ **85 - 100** de miliarde de neuroni. Comenzile care pleacă de la creier adică de la fiecare neuron la celelalte organe se realizează prin intermediul unor legături numite sinapse, care sunt în jur de o sută de trilioane, **24·10¹⁹**, adică numărul acestor sinapse ar avea ca lungime circa **160 000 de km**, aproximativ de patru ori înconjurul Ecuatorului.

Sinapsele sunt de două feluri, cele care recepționează informațiile se numesc dendrite iar cele care realizează efectuarea deciziei se numesc axoni. Încă de la naștere se pierde un neuron pe secundă iar refacerea celulei nervoase nu există decât cu excepția procesului de neurogeneză care are loc doar la oamenii tineri în baza unei activități fizice, a unor stări de bine în aer curat și a unui proces alimentar corect. Așadar, creierul are nevoie de un proces bine reglementat, **8 ore somn, 8 ore de activități și 8 ore de rezolvare a unor probleme interne**, personale. Se spune că și în aceste condiții de pierdere treptată a numărului de neuroni mai mult sau mai puțin, creierul ne-ar putea ajuta să trăim chiar **300** de ani.

Un neuron puternic poate avea până la **10000** de sinapse astfel că se pot realiza multe procesări ale informațiilor, de exemplu, într-o secundă se pot face **100 de miliarde** de procesări.

Încă nu se cunosc pe de-a întregul mecanismele gândirii, ceea ce se știe este că după unii specialiști, copilul se naște cu o ”memorie goală”, experiențele de viață determină încărcarea informațiilor în creier iar primele sinapse între creier și nervii senzitivi și între creier și nervii motori se realizează treptat după o perioadă de **6- 12 luni**. Cu cât numărul de sinapse este mai mare cu atât performanța creierului este mai mare, deci și IQ –ul individului este mai mare.

În activitatea noastră folosim maximum **10- 15%** din capacitatea cerebrală, dar există indivizi care pot folosi mai mult, circa **20-25%** dar cu un efort mai mare pentru creier, ceea ce ar putea duce la o epuizare totală a creierului, o suprasolicitate periculoasă.

Creierul uman este împărțit în **180** de arii responsabile pentru orice activitate umană de la mișcare și vorbire, de la gândire și exprimarea emoțiilor, la vedere, auz și miros până la gestică și mimica feței, etc. Alte date caracteristice creierului ar fi că acesta conține **78%** apă și primește cam **20%** din tot oxigenul din corp de aceea se spune că este bine să se consume cât mai multă apă și să ne

oxigenăm cât mai bine.

Creierul devine mai puternic adică performant, atunci când îl antrenezi așa cum un sportiv își antrenează capacitățile motrice. Atunci, creierul lucrează intens, și folosește **20 %** din oxigenul și sângele din corpul nostru.

Exersatul unor activități de natură diversă face să se îmbunătățească centrii vizuali, auditivi și motorii ai creierului și să se întărească legătura între cele două emisfere ale creierului, care facilitează transmiterea rapidă a impulsurilor nervoase.

Învățând de fiecare dată ceva nou se produce o activitate în creier care stimulează căile neuronale, asigurând memorarea și dezvoltarea abilităților cognitive. Mai mult, tot ce înseamnă desene, modele, elemente grafice sau imagini contribuie la înțelegerea conceptelor matematice, vizual mult mai bine decât prin metodele tradiționale.

Îmbunătățirea sau mai bine zis menținerea funcțiilor cognitive presupune pe lângă exerciții fizice care să îmbunătățească tonusul întregului organism, mai sunt de luat în evidență următoarele: scrisul de mână, rezolvarea de probleme de logică, rebusuri, mișcarea degetelor, citirea cărților, învățarea unei limbi străine, încercarea de a rememora evenimente din trecut, de a descrie obiecte, persoane, etc.

Toate acestea ajută memoria, dezvoltă creativitatea, combate stresul. Creierul trebuie să vadă ca să înțeleagă am putea interpreta faptul că înțelegem mult mai bine și mai repede dacă facem unele lucruri vizual cum ar fi diverse operații matematice cu ajutorul unor instrumente sau a degetelor ca la copii mici la care se dezvoltă în viitor abilitățile de calcul mult mai repede decât la ceilalți.

Ceea ce este abstract, dacă este adus într-un mod concret, practic și vizual se poate înțelege ușor din perspectiva impactului pe care îl au imaginile asupra unor părți ale creierului nostru, care interacționează între ele rapid, producându-se o creștere a activității cerebrale. Orice număr sau simbol, creierul nostru îl vede ca pe o imagine și înțelege cantitatea ce reprezintă numărul dat.

Un studiu din 2021 de la Universitatea din Oxford aplicat unor adolescenți de 14-18 ani a reliefat că elevii care nu mai studiau matematica s-au confruntat cu scăderea cantității de acid gamma-aminobutiric – GABA, important pentru plasticitatea cerebrală mai precis pentru o zonă în care este important raționamentul. Astfel, spus, după o perioadă mai lungă de timp fără o activitate în învățarea matematicii, acești elevi aveau o carență de acea substanță responsabilă cu întărirea funcțiilor cognitive care au legătură cu raționamentul, a menționat cercetătorul Roi Cohen Kadosh insistând că trebuie găsite căi de a suplini aceste curențe.

În timpul rezolvării unor probleme de matematică se pare că neuronii se activează în funcție de ce operație se realizează, adică unii neuroni se activează doar la unele operații în timp ce alții se activează la alte operații matematice.

Acest lucru s-a observat cu ajutorul unor experiențe când s-au implantat electrozi în lobul temporal al creierului al unor pacienți. Studiul realizat de la Universitatea din Tübingen și Bon și publicat în revista Current Biology insistă pe faptul că și atunci când operațiile matematice au activat exact aceleași zone ca și înainte, așadar la calculele de adunare se activează anumite celule nervoase pe când la scădere se activau alte celule nervoase.

Bibliografie:

www.youtube.com;

[www. viata-medicală.ro](http://www.viata-medicala.ro);

[www.descoperă.ro](http://www.descopera.ro)

Interviu cu membri echipei de robotică a Liceului Teoretic de Informatică „Alexandru Marghiloman”

- Barbu Costin:
În calitate de membru, mă simt în primul rând inspirat, fiecare proiect dezvoltat stimulându-mi imaginația și pot spune că am devenit mult mai creativ datorită acestei echipe. Mă bucur să lucrez săptămânal, uneori zilnic, cu alți elevi de vârsta mea care mi-au devenit prieteni și fiecare proiect făcut împreună cu aceștia reprezintă momente de calitate.
În calitate de lider, am devenit mult mai încrezător în mine însumi și mă simt mult mai responsabil, având în vedere că în această echipă există și investiții în bani. De asemenea, sunt încrezător în viitor, având perspectiva unei cariere promițătoare în domeniul roboticii.
- Oprea Emy:
Îmi place foarte mult să lucrez în echipă. Este minunat să poți lucra cu oameni talentați și să împarțasești idei.
- Lăzărescu Miruna:
Pentru mine colectivul echipei de robotica este unul în care mă pot relaxa și totuși mă ajută la orice, visăm să ajungem departe cât mai repede și să excelăm cât se poate de repede.
- Nica Irina:
Îmi place să lucrez într-o echipă de robotică. Este fascinant să poți vedea cum se fac roboți care fac lucruri incredibile.
- Eremia Cristina:
Pentru mine clubul de robotica este ca o a doua familie unde pot să mă dezvolt atât social, cât și profesional.
- Lupu Robertino:
Spiritul din centru echipei este foarte puternic, deși nu ne cunoaștem de prea mult timp.
- Sima Cosmin:
Am format prietenii puternice astfel încât să creem o performanță a clubului de robotica.
- Buharu Răzvan:
Îmi place să fiu aici, deoarece toți avem ceva în comun.

Departamentul de PR

Miruna și Irina:

Deși PR&Marketing pare a fi un departament foarte ușor, unde nu există multă muncă solicitantă nu este chiar așa, noi, fetele de la PR ne ocupăm timpul pe partea promovării unde este greu să atragi persoanele, să înțeleagă și să vadă ce se întâmplă, din nou o mare parte a timpului îl ocupăm cu concursurile și pregătim tot ce trebuie să fie

legal si administrat pentru a participa la acestea si mentinerea sponsorilor, plus cautarea altor parteneriate unde primim ajutorul mentorului nostru domnul Ștefan Pîrlog.

Departamentul de programare

Departamentul de programare este unul important din multe puncte de vedere. Aici se creaza codul pentru roboti cea ce le da viata acestora.

Departamentul de inginerie

Departamentul de inginerie este unul dintre cele mai grele deoarece aici se construiesc robotii de la zero. Utilizand programe specializate pentru modelare 3D putem crea orice piese sau componenta care ne este necesara. Circuitele electrice iau nastere tot in aceasta ramura, fiind apoi predate celor de la programare pentru crearea codului. Este un departament important, unde toata lumea depune efort pentru construirea optima a robotului.

„Inovația – orice idee nouă – prin definiție nu va fi acceptată la început. Este nevoie de încercări repetate, demonstrații nesfârșite, repetiție monotone înainte ca inovația să poată fi acceptată și interiorizată de organizație. Acest lucru necesită răbdare curajoasă.”

Warren Bennis

Cyber Brains Robotics

-club de robotică-

CINE SUNTEM NOI?

Suntem o echipă de robotică, ce dorește să se dezvolte, din cadrul Liceului Teoretic de Informatică "Al. Marghiloman".

UNDE VREM SĂ AJUNGEM?

Ne dorim, să ne omologăm echipa, să facem prezentări astfel încât să creștem audiența clubului nostru.

DE UNDE A ÎNCEPUT TOTUL?

Totul a început de la pasiunea pentru tehnologie și electronică, acestea fiind dezvoltate pe parcurs de către domnul nostru profesor Pîrlog Stefan.

Socrate's execution

- Antic Greece -

Socrates was a philosopher, professor and writer from ancient Greece. For Socrates, the ability to engage in dialogue was essential, prioritizing in this way the soul, not the body.

In the year 398 BC, he was accused for trying to introduce new divinities and for avoiding the recognition of the current gods recognised by the citadel. The accusers were the poet Meletos, rhetor Anytos and tanner Anytos, who were not pleased with his presence and considered him a dangerous individual for society. Socrates had the right to propose his punishment in exchange for his execution, but his suggestion that he be fed in the Prytanium was an insult to the magistrates. In consequence, after the ballots were completed, it was observed that capital punishment was the favorite one, receiving the most votes. His fate was sealed after he was forced to consume hemlock poison from a goblet.

Socrates spends the last moments of his life with his friends, talking about topics such as the immortality of the soul, then consumes the poison without hesitation. His last words were: "Criton, I owe Asclepius a rooster, please don't forget to give it to him."

11th grade student

Marco

si

Clinda

Cine sunt eu și ce este „Trăiește și visează”?

Numele meu este Cristian Denisa-Elena, am aproape 18 ani și figurez ca elevă a Liceului Teoretic de Informatică „Alexandru Marghiloman” din Buzău. Cum nu știți cine sunt, vă pot spune că sunt o fată care vrea să vă deschidă inimile tuturor către lectura modernă și să vă capteze atenția prin creațiile ei. Sunt o fire foarte energică, ambițioasă, încăpățânată și foarte creativă.

Deși sunt pe un profil real, Dumnezeu a decis ca destinul meu să fie altul și să-mi scoată la iveală un alt drum. Cartea pe care o scriu este modul prin care Dumnezeu a decis că viitorul meu trebuie să fie altfel. Uneori, deși pornim cu un vis, așa cum eu am vrut să fiu medic, se întâmplă ca pe parcurs să descoperim ca destinul ne este altul. Așa este cazul meu.

„TRĂIEȘTE ȘI VISEAZĂ” este o carte care permite tuturor să simtă ceea ce personajele simt, să trăiască cu ele cele mai mari emoții și să viseze mereu roz într-o lume plină de negru. O poveste captivantă despre vise, destin, tineri ce debutează în viața de adult și cel mai important totul despre iubirea dintre doi tineri ce se iubesc de o viață!

TRĂIEȘTE ȘI VISEAZĂ CĂPITOLUL 1

„-Nu am mai întâlnit niciodată pe cineva ca Marco! spuse ea zâmbind apoi își întoarce privirea către el.”

Noiembrie, luni. O cameră întunecată devine deodată luminoasă la prima tragere a draperiilor. O rază de soare își făcu simțită prezența pe chipul angelic al Oliviei. Își deschide ochii ciocolatii și privește pe fereastră. Totul frumos, copaci cu frunze multicolore, vreme frumoasă și Lorelai, colega de apartament a Oliviei, ce stătea în pragul ușii și o privea pe colega sa ce își mîjea ochii la peisajul de afara.

-Bună dimineața, soare!

-Bună dimineața celei mai bune prietene! Așa matinală?

-E ora opt, Olivia!

-Cum?? O ,nu!

Sare ca arsă din pat și începe să se agite:

-Azi am un interviu! Cum am putut uita? Ce târziu este!

-Olivia, calmează-te! Este imposibil așa de dimineață să aibă loc interviul. Am venit să te chem la micul dejun!

-Este un interviu important! Am șanse să-mi împlinesc cel mai mare vis!

După rutina ei obișnuită, iese în grabă pe ușă fără să mănânce măcar și pleacă către cea mai apropiată stație de autobuz pentru a ajunge la interviu. Olivia visează să ajungă o mare scriitoare și de curând pare că norocul îi surâde în față. Este la facultate în Olanda și stă într-un apartament frumos amenajat alături de prietena ei cea mai bună, Lorelai.

OLIVIA

Alerg cât mă țin picioarele pentru a prinde autobuzul, dar din neatenție, mă izbesc de cineva și cad. Nu ridic bine privirea și văd un tânăr care încearcă să mă adune de pe jos.

-Îmi pare rău! spun eu ușor intimidată.

-Nu-i nicio problemă! Și eu pățesc des să fiu neatent. Îmi face cu ochiul.

Fără să vreau, îi zâmbesc și plec grăbită la destinație. Nu am apucat să mă prezint, mi-ar fi plăcut mult să-mi fac un prieten nou, mai ales că aici în Olanda nu am putut găsimultă lume drăguță.

Ajung în fața unei clădiri imense. Mă apropii de ușă unde mă așteaptă o femeie din personalul acestei așa zise clădiri. Nici nu știam cum va fi. Pășesc emoționată către lift pentru a urca până la ultimul etaj al acesteia. Mă simțeam ciudat, oamenii de aici erau îmbrăcați la patru ace în timp ce eu arătam ca o simplă față de la țară, o rochie neagră mulată pe corp, un sacou de aceeași culoare și o pereche de balerini de un albastru închis.

Ajunsă la ultimul etaj, doamna m-a condus la sala unde urma să fie așa zisul interviu.

Intru într-o sală mare unde mă așteaptă șase persoane total necunoscute cu excepția uneia, pe care o știu. Era chiar tânărul peste care am dat mai devreme. Am roșit! M-am așezat frumos pe ultimul scaun liber și am fost atentă la bărbatul aflat în fața noastră care ne vorbea despre cum viața de scriitor e una tare complicată.

Tresar ca arsă când îmi aud numele. M-am alăturat celui domn care mi-a zâmbit și m-a rugat să mă prezint, spunându-mi povestea pe scurt. Se pare ca toți cei din încăpere făcuseră deja asta, iar eu eram ultima, fiind o întârziată.

-Cu mari emoții, țin să mă prezint. Sunt OliviaMaria Jensen, am aproape douăzeci și unu de ani și acum doi ani am venit în Olanda la facultate pentru a-mi împlini visul.

Povestea mea a început la șaptesprezece ani când părinții mei au luat-o pe drumuri diferite, iar pe mine au decis să mă alunge brusc. Din mai multe motive, am decis să învăț să mă descurc singură, să muncesc, să învăț pentru a lua bacul și să ajung până aici. Nu a fost ușor, mi-a fost greu singură, dar ușor ușor m-am pus pe picioare și am avut alături oameni cu suflet mare!

-Olivia, spune o doamnă din public, cu toții am văzut ce ai scris în online și credem că ceea ce tu ai expus pe foaia de hârtie e artă. Rar găsim tineri să știe să ne impresioneze cu povești de viață, cărți care ajută oamenii să-și găsească iubirea față de literatură și cu experiența oferită de o carte bună!

Inima îmi sărea din piept, era un moment unic în care am simțit că viața mea poate căpăta sens!

-Mulțumesc enorm! răspund eu politicos.

Tânărul de mai devreme se îndreaptă către minedupă ce luăm o pauză. Se oprește în fața mea și îmi zâmbeste, apoi îmi sărută mâna. Roșesc.

-Eu sunt Marco, un visător!

-Eu sunt Olivia, tot o visătoare!

Ne privim câteva secunde, apoi suntem întrerupți de cineva. Privesc și fața mea se umple de bucurie.

-Ce s-a întâmplat? Cine este?

-Este fosta mea dirigintă din liceu. Mi-a fost ca o mamă! Ea e doamna O'Halloren.

Intră în sală, privește în jur și..

-Olivia!

-Doamnă O'Halloren...

Doamna O'Halloren intră cu pași repezi în sală și o îmbrățișează pe Olivia cu lacrimi în ochi. Olivia o cuprinde strâns și câteva lacrimi de fericire îi apar pe chip. După toată discuția din sală, Olivia rămâne cu inima împăcată căci peste două săptămâni avea să părăsească Olanda și să meargă în state pentru a evolua în ceea ce își dorea să realizeze.

MARCO:

Astăzi am întâlnit pe cineva. Olivia... un nume frumos, o fată încântătoare cu ochi ciocolatii, păr șaten și chip angelic! Parcă o cunosc de undeva, dar nu știu de unde! După ziua obositoare de astăzi, ajung acasă unde dau de mama ce părea foarte fericită.

Mă așez lângă ea și o privesc, apoi o întreb :

-Ce-i cu fericirea de pe chipul tău?

-Am reîntâlnit-o pe Olivia, fosta mea elevă, printre cele mai bune, a fost ca și fata mea!

-Ea este Livi, despre care vorbeai în fiecare seara când veneai la mine înainte de culcare?

-Da, astăzi am vorbit cu ea! A fost acceptată în America! Peste două săptămâni va pleca de aici. Mă gândeam, poate ar trebui să ne mutam și noi din nou acolo, sunt sigură ca după discursul de astăzi, are nevoie de sprijin!

-Sunt de acord, nici nu știi cât de mult vreau să o cunosc și poate..

-Marco? Cineva pare cam îndrăgostit!!

-Eu?? Nici pe departe.

După ce Olivia ajunge acasă, Lorelai o întâmpină cu bunătăți și o fericită pentru reușita sa. Se simt bine împreună, dar încă nu știe cum să-i spună prietenei sale că peste două săptămâni trebuie să plece de lângă ea.

După o discuție lungă, amândouă se așază în pat și încep să se gândească la planuri de viitor și la cum viața lor ar deveni mai bună. După o oră, când Olivia dormea dusă, telefonul îi vibrează, iar ea, tresare din somn și își trage telefonul lângă ea.

CAPITOLUL 2

Dorință de Crăciun

Viața Oliviei s-a schimbat foarte mult de când aceasta s-a mutat în America împreună cu Marco și mama acestuia, fosta dirigintă a Oliviei. Olivia s-a apropiat de mama lui Marco și mai mult, căci aceasta i-a fost ca un părinte cât timp părinții ei nu au vrut să mai audă de ea, iar cu Marco a aprins o legătură foarte profundă, stând tot timpul împreună, ba chiar locuind în același apartament.

-Nu mi-am închipuit niciodată că pot să trăiesc așa și să am parte de tot ce nu am avut din partea părinților mei! Spuse Olivia

-Ei bine, acum te poți bucura de tot ce îți oferă viața, să îți lași trecutul în urmă și să-ți formezi un viitor așa cum ai visat acum mult timp. Permite-ți să-ți dorești!

-Dar Marco, și dacă îmi las familia în spate, cum voi putea trăi cu gândul că am o familie și nu fac nimic pentru ei? M-au îndepărtat...dar eu nu pot renunța o clipă că într-o zi, ceva se poate schimba..

-Și răul pe care ți l-au provocat..?

-Îl voi șterge puțin câte puțin cu buretele!

Marco o privea cu milă, dar știa că ea are dreptate și nu poate schimba dragostea pe care ea le o poartă.

După opt luni de viață americană, printre străini și cu o nouă viață scoasă în cale, Olivia și Marco decid să se întoarcă în România. Marco vrea să-i facă o surpriză Oliviei și să o ajute să se împace cu familia ei.

-Deci Marco, de ce vrei să mergem cu adevărat acasă?

-Hmm.. Poate pentru că vine Crăciunul și ar trebui să ne întoarcem și în țara noastră natală?

-Ceva e putred la mijloc, dar o să te fac eu să-mi spui! Zise Olivia și începe să râdă împreună cu Marco.

-Gata cu râsul, hai să ne pregătim!

Pe 20 decembrie au plecat cu primul avion găsit și Marco cu speranța că va reuși să îi arate Oliviei, în sfârșit cât de mult o iubește.

-Care e dorința ta de Crăciun? O întrebă el, privindu-i chipul nostalgic care se uita la norii albi ca laptele din afara avionului.

-Nu cred că anul ăsta am vreo dorință arzătoare, tu și mama ta sunteți tot ce mi-am dorit.. O familie. Și poate..

-Îți vrei familia adevărată și pe Lorelai..

-Adevărat tot ce grăiești dragul meu Marco!

România mirosea a portocale, brazii, zăpadă, aglomerație, a colinde și a „bun venit acasă” . După mult timp era zăpadă pe jos, iar lumea ce ieșea din aeroport aproape că țipa de fericire la întâlnirea cu cei dragi. Atmosfera de Crăciun se simțea peste tot, iar Moș Crăciun era și el în aeroport pentru a le oferi cadouri tuturor.

Olivia primi și ea un cadou. O cutiuță mică, de culoare roșie de care era atașat un bilețel: ”Pentru cea mai frumoasă fată pe care am cunoscut-o!” Aceasta se înroși imediat, apoi deschise cutiuța, unde se afla un lăntișor de aur cu un înger tot din aur atașat de el. Știa că e de la Marco, așa că îl îmbrățișă imediat chiar dacă se prefăcu că nu își dăduse seama.

-Cum de.. Cum ai.. Stai, cum i-ai spus Moșului de acest cadou?

-Surprizele nu se spun! Îi spuse Marco și o luă de mână, apoi ieșiră către mașină pentru a merge acasă la Marco.

Noaptea aceea era una neliniștită pentru Olivia căci somnul nu apărea, așa că s-a decis să scrie o scrisoare pe care știa ca oricum nimeni nu ar putea să o vadă. După vreo douăzeci de minute de scris Olivia adormi cu capul pe biroul din camera lui Marco, acesta urmând a o trezi în jur de ora patru când și lui îi fugise somnul.

-Vai vaivai, ia uite cum a adormit ea!

Olivia tresare și fără să-și dea seama scrisoarea alunecă sub birou, scrisoare pe care Marco o găsește cu privirea numai de câț.

-Hai la un somn corect dragă Oli, nu-mi permit ca în apropiere de Crăciun să devii un zombie! Păcat însă că ea deja adormi fără a putea să zică ceva, iar Marco luă ușor scrisoarea de sub birou.

-Știi că nu e corect, dar poate este o șansă să o fac fericită și să îi pot spune în acest fel că o iubesc! Își spuse Marco și o lacrimă îi curse pe chipul lui trist.

Ajuns în cealaltă cameră , deschise scrisoarea și citi:”Vreau acasă la mine de Crăciun.. Nu vreau să fiu o povară pentru Marco, mai ales că nu îi pot mărturisi sentimentele mele.. Poate că într-o zi adevărata mea familie mă va dori înapoi și voi avea un Crăciun fericit, avându-i pe ei sub brad și pe

și pe Marco sub vâsc. Și într-un final aș vrea ca familia mea să știe că îi iubesc cu adevărat, sincer și..
COMPLETE! „. Scrisoarea a fost una lungă la care nici Marco nu s-ar fi așteptat să plângă ca un copil.

-O să te fac fericită de Crăciun! Asta e dorința mea! Și-a spus. Apoi și-a pus planul în aplicare, alături de prietenul lui cel mai bun, Filip, ajuns și el în România. În dimineața următoare au plecat acasă la părinții Oliviei pentru a îi convinge săo primească și pentru a se lămuri cu ce s-a întâmplat în ultimii ani. El deja știa unde aceștia stăteau.

Privea casa aceea ca și cum nu o recunoștea. O casă cu etaj, foarte frumos amenajată, cu grădină și înconjurată de brazi împodobiți cu luminițe, globulețe și panglici. Marco bătu la ușă. Cineva deschise, iar atunci el rămase șocat:

-Lorelai? Dar ce cauți tu aici?

-Păi am zis să nu te las să faci tu vreo surpriză primul! Râse și îi pofti pe băieți înăuntru.

-Dar cum? Și tu pregătești același lucru?

-Chiar credeai că îmi voi lăsa prietena atât timp în suferință nespusă?

-Chiar ești uluitoare, acum spune-mi, ce să fac și eu?

-Cu părinții ei am vorbit și am înțeles atât: Au crezut că Olivia a început să ia parte la niște vicii oribile alături de colegi de liceu și într-o zi aceasta a venit acasă rănită, arătând ca și cum ar fi consumat ceva și de atunci, au gonit-o, fără a asculta-o cumva.. și fără a înțelege măcar ce se întâmplase cu ea.

Marco înghiți în sec. Știa cine erau cei ce i-au făcut rău. El, Filip și colegii Oliviei. Regreta asta și acum chiar dacă nu spusese nimănui și spera că prin ce face acum să repare suferința.

-E groaznic.. Poate ca acum au înțeles ce s-a întâmplat cu adevărat! Olivia mi-a spus că acei ticăloși i-au făcut rău, ea niciodată nu ar face așa ceva.

Părinții Oliviei au apărut alături de cei trei tineri și au discutat toată ziua despre acest subiect, părinții rămânând surprinși de cât de bine a ajuns fiica lor în câțiva ani. Au stabilit să își ceară scuze printr-o surpriză deja organizată de Marco, așa că au început pregătirile în timp ce Olivia așteptasă facă ceva interesant în zilele următoare, gândindu-se unde pierduse scrisoarea și așteptând ca Marco să se distreze cu ea.

Două zile mai târziu, Marco o minți pe Olivia că merg la Filip, acesta fiind fotograf, pentru poze profesionale de Crăciun, dar aceștia o duceau de fapt acasă la ea.

-Marco, acum pot să cobor din mașină? Nu văd nimic și vreau să intrăm mai repede în casă, e frig.

-Acum ține-te mine și nu deschide ochii pana nu spun eu să-i deschizi!

Marco o luă pe Olivia de mână și înaintară, Filip ajungându-i din urmă. Olivia simți un miros cunoscut și începu să tremure din cauza unei emoții bruște.

-Mirosul de cozonaci al mamei.. Ea îi gătea așa când eram mici. Eu și fratele meu, Adi, ne întreceam cine mănâncă mai mult.

-Hmm, mama lui Filip face cozonaci asemănători! O mint ei până ajung în sufragerie.

-Deci, ești gata?

-Doamne Marco, tremur, sunt gata de când am intrat!

-Deschide-ți ochii și permite-ți să zâmbești!

Olivia deschise ochii și rămase într-un șoc profund, apoi șiroaie de lacrimi îi umezeau obraji

roșii și ochii căprui ca de căprioară.

-E adevărat sau e doar un vis? Sunteți chiar voi sau e doar o întruchipare a chipurilor voastre? Părinții ei au luat-o în brațe cerându-și iertare pentru suferința provocată atâtea ani și au stat de vorbă cu ea pentru a lăsa în umbra toată suferința. Olivia s-a pierdut în lacrimi în brațele lor, ale fratelui ei, urmând apoi să îi îmbrățișeze și pe ceilalți care s-au strâns în jurul lor.

-Nu știu dacă e realitate, dar asta e tot ce mi-am dorit de Crăciun. Mi-am dorit să am din nou o familie și să știu că voi părinții mei sunteți mândri de mine așa cum cei cu care am venit sunt. Va mulțumesc că acesta e cel mai frumos cadou de Crăciun și că acum pot trăi așa cum mi-am dorit!

-Ar trebui să mulțumești cuiva care te așteaptă lângă fereastră! spuse mama sa.

Olivia îl privi pe Marco cum o urmărește cu privirea încă de când au ajuns acasă. Merse lângă el, îl privi și se pierdu în ochii lui negri ca furtuna ce a fost în inima ei acum mulți ani.

-Știu că tu mi-ai luat scrisoarea și ai făcut toate astea pentru mine și mai știu ca ai aflat care sunt sentimentele mele pentru tine.. Lorelai mi-a povestit. Îți mulțumesc enorm..

-Și eu mai știu că.. Că.. Ămm.. Te cam iubesc și ești dorința mea de Crăciun. Ești fata cu ochii de căprioară, cu par brunet ca abanosul și suflet ca lăncișorul pe care viitorul tău iubit ți l-a dat! Un suflet de aur care m-a ajutat să fiu un bărbat mai puternic și bun!

Olivia îl privi zâmbind și cu obraji roșii ca cireșele, iar acesta își lipi fruntea de a ei spunând :

-Crăciun fericit celei mai fericite fete pe care o cunosc!

-Crăciun fericit celui pe care îl iubesc sincer, cu adevărat, complet!

-Acum, Oli, privește deasupra ta!

-O vai, vâsc! Vâsc! Vâsc! E adevărat?

Olivia nu apucă să spună nimic căci, Marco o sărută sub privirile părinților, prietenilor, sub priveliștea iernatică de afară, înconjurați de colindele de Crăciun ale lui Ștefan Hrușcă și Dumnezeu ce îi privea de sus cu aceeași dragoste pe care ei și-o împărtășeau!

CAPITOLUL 3

O nouă viață

„-Și l-a privit în profunzime fără să știe că el e cel pe care îl iubea de o viață... Și se priveau adânc, ochii lor plini de mister și sufletul încărcat de o iubire de care niciunul nu s-ar fi gândit a avea parte vreodată!”

Olivia ședea la masa rotundă din bucătăria apartamentului ei, a lui Marco și al mamei lui și se gândea la cât de mult i se schimbase viața de când fusese în România. Marco era iubitul ei, avea din nou părinții aproape, Lorelai se mutase și ea vizavi de ea și cel mai important și-a găsit un alt drum pe care să meargă, iar în timp ce se gândea..

-Emoționată?

-Eu? Nici pe departe! Sunt gata de un nou început..

-O haide, nu mă păcăli..cu toții știm că a fi scriitoare și asistentă în același timp nu e ușor!

-Sunt ultimele mele zile ca asistentă aici și tot ce sper e ca ăsta să fie cu adevărat scopul meu în viață..căci nu pot trăi din scris, chiar dacă mi-aș dori ca totul să fie altfel.

-Dar nu ești singură, eu sunt iubitul tău și sunt alături de tine!

-Știu, dar trebuie să fiu și independentă, nu să depind doar de bărbat!

-Ești o femeie puternică oricum! Baftă astăzi, te iubesc!

-Și eu visătorule!

Olivia și-a parcurs ziua de muncă cu brio. A salvat o viață de la înec și a ajutat copiii din secția de pediatrie să își ridice moralul împotriva bolii lor. Apoi Lorelai a venit să o ia și să o pregătească pentru petrecerea de început de semestru a facultății, de după vacanță, unde aveau să meargă.

-Ei bine ce crezi? Îi va plăcea lui Marco?

-Ești superbă draga mea, iar el e topit după tine oricum!

Ajunse la bal, Marco le aștepta la ușa de la intrare:

-Draga mea iubită, pregătește-te pentru o seara magnifică, plină de surprize!

-La ce te referi?

-Vei vedea, urmează-mă, trebuie să dansăm!

Prietenii ei se ocupaseră de cea mai importantă carte scrisă de ea și pe care ea nu o publicase nicăieri și nu o arătase publicului, dar care era excepțională. Și se numea: „Nu-mi ajunge o viață” și urma să câștige în concursul lansat de universitate, iar noaptea aceea urma să fie o noapte decisivă.

Toți studenții se opriseră. Conducerea universității era pe scenă și se pregăteau să anunțe vestea cea mare, în timp ce Olivia îl căuta cu privirea pe Marco. Lorelai se pregătea să înregistreze iar noul lor prieten Ianis pregătea tot ce este necesar unei înregistrări reușite.

-Un furtunos cor de aplauze pentru frumoasa noastră scriitoare, Olivia, care în această seară a primit rolul de cea mai bună scriitoare la nivel local!

Olivia privea uluită la mulțimea ce o înconjură și o aplauda pentru reușita de care ea nu știa.

-Urcă pe scenă! Urcă pe scenă! Au strigat prietenii ei.

A urcat și primul gând a fost să îl caute instinctiv pe iubitul ei cu privirea, dar acesta nu era nicăieri.

-Olivia, cartea ta nepublicată ne-a fost astăzi dezvăluită nouă, de ce ai ales să ascunzi astfel de poveste de viață față de public?

Inima îi sărea din piept. Știa acum ce se petrece și totuși nu era supărată. Și-a luat inima în dinți și a replicat:

-A fost un subiect intim, o poveste bazată pe ce am trăit eu până acum și cum e viața în secolul în care suntem. Mi-a fost teamă că n-aș putea ajunge aici, având în jur atâția oameni talentați care m-ar întrece! Deci, sunt recunoscătoare enorm că am ajuns aici!

-De acum, pentru tine totul se va schimba, iar noi și colegii tăi îți dorim ca visul tău să devină realitate și să-ți găsești cu adevărat drumul!

Olivia era speriată și obosită, dar fericită. Teamă ei în acel moment era că rămăsese singură printre atâția străini care o cunoșteau, dar pe care ea nu îi cunoștea nici după 2 ani de facultate. Apoi o sclipire i-a apărut în ochi. Marco ajunsese în fața ei pe scenă, cu un buchet de flori și cartea scrisă de ea, tipărită și aranjată frumos. S-au îmbrățișat strâns apoi, în văzul tuturor, ea l-a privit în profunzime fără să știe că el e cel pe care îl iubea de o viață... Și se priveau adânc, ochii lor plini de mister și sufletul încărcat de o iubire de care niciunul nu s-ar fi gândit a avea parte vreodată!

-Ți-am spus că trebuie să-ți permiți să visezi roz chiar și într-o lume în care totul e negru!

-Și tu mi-ai adus mie lumea la picioare și m-ai făcut să trăiesc în jumătate de an tot ce n-am trăit în adolescență!

Au plecat apoi acasă ținându-se de mână, plutind pe străzile întunecate ale New York-ului și vorbind de viața simplă și fericită de altă dată pe care ei și-ar fi dorit să o trăiască..

„Apele cele mari nu pot să stingă dragostea, și râurile n-ar putea s-o înece „

-Iată și un verset adăugat la sfârșitul unui capitol din noua mea carte! zise Olivia.

-Și cum se va numi noua ta carte?

-„Dragoste în miez de noapte”

-Așa cum e iubirea noastră?

-Poate mai mult!

Mama lui Marco, doamna O'Halloren îi privea duios și se întreba cum puteau doi tineri, în noua generație să-și poarte o asemenea iubire care doar în trecut și cărți o mai găsești..sau cum fiul ei..dintr-un băiat cu apucături rele, a devenit un bărbat gata să facă fericită femeia pe care demult a iubit-o și a rănit-o fără ca aceasta să știe acum cine este! O intersecție în plină stradă, o privire profundă, o prietenie strânsă, susținere și protecție, un sărut și un cuplu format din doi tineri ce se știu de o viață!

Capitolul 4

Coșmarul din miazănoapte

La două zile după marea premiera a Oliviei, Marco stătea la geamul din camera iubitei lui ,în timp ce aceasta își croia drum către pat.

-Ești bine? O întreabă Marco ușor îngrijorat.

-Sigur, nu-ți face griji!Dar tu?

-Eu sunt bine atât timp cât și tu ești!

-O să mă culc. Sunt foarte obosita după muncă, ne vedem dimineață!

-Sigur iubito!Te iubesc!

-Și eu!

Deși erau împreună, Olivia a preferat să păstreze distanță intimă față de Marco, dormind separați.

Marco s-a întrebat mereu de ce, dar știa ca Olivia trecuse prin multe înainte să plece de acasă.

După vreo 2 ore, Olivia încă nu adormise. Nu putea să doarmă, gândurile puseră stăpânire pe ea și somnul îi fugise complet.

-E incredibil. Am o carte lansată fără voia mea, dar sunt fericită. Am un iubit,prietenî,părinți,tot ce mi-aș dori vreodată. Dar lipsește ceva. .

Deodată o străpunse un val de tristețe profundă. Era cineva care îi distrugea gândurile aproape zilnic neputând trece peste trauma avută. Un băiat cu care copilarise pe băncile școlii și liceului. Un băiat imatur care o făcuse să sufere ani la rând, datorită lui fiind alungată de acasă.

-Și sunt multe întâmplări Doamne. Oare cum aș putea să uit tot ce am trăit cu el sau în toată perioada aceea și urâtă și frumoasă? Oare unde o fi Ioan și oare ce o fi făcând?

Da, acela era numele pe care ea și-l amintea că l-a iubit ani, dar pentru care a suferit un mult. Nu-și mai amintea numele lui întreg, vârsta, dar înfățișarea și-o amintea vag, putea să jure că semăna cu Marco leit. Oare asta să fie motivul pentru care e cu el? Că îi seamănă primei și marii ei iubiri sau poate chiar e el? Nu ,poate e doar o coincidență.

O lacrimă i se prelinse pe obraz. Apoi adormi.

Între timp, aceasta se aruncă într-un somn profund și pluti în vis.

-Marco,Marco,unde ești?

Fata striga, era la pământ, sub o grămadă de mobilier și pereți.

-Cutremur!gândi ea.

A început să strige și mai tare. Nimeni..

-Lorelai..Ianis..Filip,unde sunteți?Vă rog spuneți-mi că sunteți bine, Marco nu-mi răspunde. Nimeni. Fata începu să plângă ,când niște brațe puternice o ridicară de sub mormanul de pietriș. Deschise ochii și își aruncă privirea către persoana ce a ridicat-o. Era el, era Ioan, doar ca avea înfățișarea lui Marco. Olivia țipa.Acesta o smulse din morman și o luă spre cea mai apropiată ieșire.

Până să iasă, acesta i-a replicat: "Nu uita că și eu te-am iubit,dar nu mă meriți, trebuie să.. Băiatul nu a apucat să spună ce dorea căci cutremurul revenise și ei au fost îngropați de vii în mormane uriașe de resturi de casă.

Olivia se trezi speriată, țipând și chemându-l pe Marco, care trânti ușa ca disperat:

-Sunt aici, aici sunt! A fost doar un coșmar! Liniștește-te..îi spuse el duios.

Ea tremura și simțea că își pierde tot aerul din corp.Leșină.Marco o întinse în pat și adormi alături de ea.

Dis de dimineață, amândoi stăteau îmbrățișați și Olivia încerca să îi vorbească iubitului ei.

-A fost groaznic, groaznic!

-Știu.. ai tot plâns în somn..poate ar fi cazul să-mi povestești!

-Și dacă doare..?

-Ca să nu mai doară trebuie să vorbim! Ți-am promis că voi fi aici când te vei pierde și iată-mă.

-Acum mulți ani am cunoscut încă din clasele primare un băiat cu care am copilarit doar în preajma școlii. În afara școlii părinții îmi interziceau să ies cu copiii, ei fiind mult prea protectori și stricți cu mine. Zilele treceau și noi ne apropiam mai mult și mai mult, ba chiar ne țineam de mână în timpul

orelor prin clasa a IX a. Nu am fost niciodată împreună, eram doar cei mai buni prieteni, dar era marea mea iubire până în clasa a X a când a luat-o pe căi mai rele și a început calvarul. Nu a mai știut de existența mea un an întreg. Ieșea noaptea, fuma și cu mine prin clasa a XI a prefera să-mi spună că mă urăște, ba chiar prieteni de ai lui m-au drogat..

Olivia începu să plângă.

-Știu că e greu,dar e bine să te descarci față de cineva! Trebuie să fii puternică!

-Ok,o să continui..

-De aici a pornit și alungarea. Părinții mei credeau că am luat-o pe căi rele neștiind ce s-a întâmplat. Fiind la școală, în pauză, prieteni de ai lui care erau pe atunci și ai mei, m-au fraierit,m-au invitat cu ei la un suc și cred că mi-au turnat substanțe în băutură. O fată din grup a profitat după și a spus băiatului pe care îl iubeam adevărul plus câteva minciuni cum că eu fumez sau alte lucruri de genul ,când eu eram prima pe liceu la învățat.M-a făcut de râs în fața întregului liceu..toți au râs de mine, chiar și el. Am primit jigniri,el țipa la mine și îmi spunea să-mi iau gândul de la ceva cu el. Apoi tot el și prietenii noștri, m-au lăsat în fața ușii mele și au plecat. Părinții mei văzându-mă într-o stare urâtă, nu m-au crezut și au început al doilea calvar. El se schimbase complet și trauma mea apăruse deja încă dinainte de plecare. Au urmat și mai multe. Băiatul pe care îl cunoscusem în clasa întâi dispăruse. Devenise un adolescent rece, cu apucături urâte, fără inima și care îmi distrusese viața într-o singura zi când ai mei m-au alungat. Tot ce trăisem frumos cu el se ruina și tot ce am reținut despre el era numele lui....

Lui Marco simțea că i se strânge inima. Își dăduse seama despre cine vorbea.

-Ioan! Ioan și cred că era cu un an sau de vârstă cu mine!

Marco a înlemnit. Era al doilea lui nume. Simțea acum toată vina năpustindu-se în întreg corpul.I-a provocat fetei pe care o iubea de fapt..traume. Și cum de nu o recunoscuse pe mama lui sau chiar pe el.A jucat teatru bine, apoi și-a dat seama că mama lui nu spusese nimănui ca el e copilul ei.

-Marco? Ești alb ca varul, ce..?

Acum el o privea cu milă și nu înțelegea ce a fost în capul lui la acea vreme..o iubea de când erau școlari și totuși a fost un idiot din teama de iubi. Cum ar fi putut să-i spună că el e fără ea să nu sufere.

Apoi, se uită în ochii ei de căprioară de un căprui deschis ,ochi ce îl priveau nedumeriți. Îi luă gâtul cu mâinile și își undui buzele moi cu buzele ei dulci. Amândoi își închiseseră ochii, fiind purtați de val în timp ce gurile lor se contopeau. Marco o întinse în pat, iar ea își puse mâinile în jurul umerilor lui, doar că Olivia se opri. Îi era greu. Și-au rupt sărutul, apoi aceasta îl îmbrățișă, fiind întrerupți de prietena lor care îi privea îngrijorată.

-Trebuie să mergi la muncă surioară! Îi spuse Lorelai, Oliviei.

-O da, așa este,acum merg!Mulțumesc!

-Marco, tu rămâi cu mine, trebuie să vorbim!

După ce Olivia a plecat,iar mama lui de asemenea, Lorelai și Marco stăteau așezați la masă, cu cafeaua în față, iar fata i-a replicat:

-Ce s-a întâmplat?

Marco nu avea cuvinte. Era răvășit.

-Marco,ce s-a întâmplat? Olivia pare foarte distrusă..

-Marco, spune ceva!!Mă înspăimântă!

-Trebuie să afli ceva..dar jură-mi că nu sufli o vorba!

-Jur!

-Eu..

STUDENT'S WORK

Balbarau Andrei,X A

It was just another boring saturday morning,when everything Don believed has changed.He was just exiting the bathroom when the dogs started to bark and the ground to shake just like in an apocalyptic movie.

After the earthquakes stoped,Don quickly went outside to see what happend,and what he saw marked him for life.Debris of destroyed houses and corpses of his neighbours where everywhere.He could never belive it.Nust yesterday he was helping the old granny to cross the road just to see her now crashed under debris trying to sheild her grandchild.

Sadly for Don the things just started.Right after he started to acknowledge the fact that he's in danger,pieces of the sky started to break and fall just like glass,leaving just pure darkness of the once blue morning sky.Observing the cracks,Don's instincts started to scream that he should run and never look back.He started to run like his life depends on it,because unknown to Don,a black creature exited the crack and came after him.Just when he thought he was safe,the black creature appeared right in front of him with his arm streached forward.When Don looked down he could not belive the fact that,the monster's arm went right through him,leaving him slowly losing his life.

After what seems like ages,Don woked up,shocked about what he saw.Everything was back to normal,and what happend to him earlier seemed to be just a dream.But it was to real to be a dream and he knew he could never tell anyone because they would never belive him,saying he's crazy

Jalbă Alexandru,X A

The proper job for me

I had always thought about what job I had to choose, but the best eption for could be to become a me developing engineer Normally I had always been passionate about technology and how does, things such the sites, games and other programs are actually created. Ever since I was a kid I remember watching tutorials and trying to create a few programs on my old PC.

Another reason may be because I find it fun and interesting and one of the best options into choosing a job in that to choose something that you like it and enjoy the most. And the last one but not least is that it is a well paid job. The salaries there are really high and you could make a better future for yourself. So, this is the job I meant to choose, that I always liked and had always thought about.

Stefan Berbec,X A

Jacob was an ordinary kid living in the suburbs, alongside his friends Michael, Trevor and Alex. They weren't by any means good students neither were they athletic or popular but they always found new stuff to do, until the first day of summer break when something happened. Jacob, Michael, Trevor and Alex have been planning on going to abandoned places in order to explore them since the start of school. The first place they wanted to visit was an abandoned shack in the middle of a corn field.

Some people in the town were speculating that treasure was hidden inside the house, others that a genie was hiding inside, but nobody was brave enough to navigate the 2 kilometer long corn field. So that's exactly what the kids did, they arrived at the field by bicycle and got on foot from there, with a photo from above the corn field, using a drone. The kids were traveling the corn field, until a four legged man, with the lower body of a horse and a hammer appeared out of thin air right in their faces. They started running in a random direction, being chased by the creature, but the field had no end. It had some sort of barrier once you've entered the field. They thought they were going to be stuck there forever, but Jacob realized in order to escape there was only one solution entering the shack. The kids made a plan and started running towards one of the corners of the field in order to have a landmark, and then ran straight to the house.

Unfortunately, only Jacob was able to reach it, his friends being caught by the minotaur, and sent to an unknown realm. In the house Jacob found a portal that he entered, which sent him right outside the field. He got out of the area as quick as possible. He knew he could never tell anyone because they would never believe him

The mud after the rain

There we go again, raining after so long. I've been waiting for this. It hasn't rained for 3 weeks. I don't like summer. I mean I like it, don't get me wrong, but I really hate these heat waves.

I don't like neither the winter. I mean I like it, don't get me wrong, but I really hate the veneer and the cold wind hitting you right in the face.

So that's kind of obviously that I love autumn. It's not that hot and not that cold.

Anyway so, currently it's raining. Just watching the little kitten rolling in the slush. But that's a part of it: when you pray for rain you gotta deal with the mud too.

So many mad clouds around here. Maybe someday clouds come floating into my life, no longer to carry rain or usher storm, but to add color to my sunset sky.

About reasons

But hey everything happens with a purpose always. There just have to be a reason, personally I don't think that the coincidences really exist because I like to believe that everything that happens, it happens with a reason. For example, if you meet someone, you met them with a reason, either they're a blessing or a reason.

I may be sound like a dreamer or something like that, but I can guarantee you that I'm the most realist person you've ever known.

And I don't know if most of the times I have a negative way of thinking means that I'm a realist person, buy I like to believe that it is.

My friends be like: "Hey just have a little hope, It's not the end of the earth. How do you know that this is not gonna happen like ever?"

I just know. Because I just have this feeling that never gets wrong. If I have this feeling I just know it is right.

And yes, maybe I just can't figure out what was the reason of what happened. Sad things happen. They do. But we don't need to live sad forever. I will just think that was just meant to happen like that. I trust that everything happens for a reason, even if we are not wise enough to see

Should I?

should I confess, or should I not?
my heart is heavy, the wind is fraught.
I keep the secret, deep and true,
I don't know what should I do.
I'll take a breath, I'll let it out,
confess the secret,
without a doubt.
life's too short
to live in fear
don't hold it in.
do what you gotta do.
my dear.

Vremea

De ce n-ai fost vremea mea bună?
În vremuri reci când m-am născut
S-au dus anii, timpul s-a scurs
Dar dorul nu mi-a mai trecut.

De ce n-ai fost o floare vie,
În grădina ce-am sădit?
Ai fost o așchie rea-n vie
Ce-m-a-nțepat când am zâmbit.

De ce cerul mi se pare mereu negru,
Când eu încerc să văd luna plină?
De ce n-ai fost vremea mea bună,
Când toți din jurul meu se bucură

Frig

În suflet plouă, și-i frig,
Furtuna-n mine ia avânt,
Ploile bat încet din trig,
Iar tristețea mă-nfioară în al meu cânt.

Gândurile cad ca fulgii, Înghețați, nesimțiți și goi,
Într-un dans al melancoliilor, Când soarele s-a dus,
lăsându-mă în ploi.

În suflet plouă, și-i frig,
De parcă lumea s-a sfârșit,
Nu mai simt nicio căldură,
Doar o adiere rece și dură

În suflet plouă, și-i frig,
Zbor printre nori de amintiri, Nici o rază de soare nu-i,
Doar întuneric și-amarăciuni.

De ce?

Toti ne-am întrebat macar odată. De ce trăim?"

De ce suntem vulnerabili?"

Care e sensul vietii?"

Dacă și tu ți-ai pus întrebările astea, ți-ai dat singur răspunsul la toate. Devii ceea ce gândești. Ceea ce simți, atragi

Atunci când ești vulnerabil.... știi că ești în viața..una e să trăiești, alta e să fii viu. (chiar dacă are același înțeles la prima vedere) To live means to breathe, so you'll just keep your body and soul together. To feel alive... means actually have feelings De ce să simt ceva? Care e ideea? Nu mai pune astfel de întrebări și încearcă să te faci să te simți viu. Găsește lucruri noi, fa-ți prieteni noi. Oferă-ti un motiv să te ridici în pat. Încearcă să te tratezi mai bine, meriti mai bine.

Dacă nu facem asta, am esuat în această viață. Am fi unul dintre experimentele esuate. Și cu câteva minute înainte de moarte, ne vom întreba:

„De ce am mai trait?"

De ce am fost vulnerabil?"

Care a fost sensul vietii mele?"

Va fi un singur raspuns: „Am trait degeaba."

ISSN: 2457-7960

Location: Romania, Buzau

Neighborhood Dorobanti 2

EJP Code: 120.114

Email: secretariatmarg@yahoo.com

Phone Number: 004.238.714.902

Site: www.lieimarghilomanibz.ro